

Т.О.ПЕТРУШКА, К.І. ПЕТРУШКА (УКРАЇНА, ЛЬВІВ)
РЕСУРСОЗБЕРЕЖЕННЯ ЯК ОДНА ІЗ СКЛАДОВИХ РОЗВИТКУ
ПІДПРИЄМСТВА

*Національний університет "Львівська політехніка", вул С. Бандери, 12, 79006,
 Львів, Україна*

Головною рисою ресурсозберігаючої діяльності підприємства на сьогодні повинна бути орієнтація на проведення комплексу заходів, які швидко реалізуються, охоплюють різні сторони його діяльності та дозволяють досягти максимального ефекту економії. Об'єктивні умови для їх здійснення повинна забезпечити цілісна система управління ресурсозбереженням на підприємстві.

Ресурсозбереження — це прогресивний напрям використання природно-ресурсного потенціалу, що забезпечує економію природних ресурсів та зростання виробництва продукції при тій самій кількості використаної сировини, палива, основних і допоміжних матеріалів. Основні стратегічні напрями ресурсозбереження можуть бути зведені до таких: комплексне використання мінерально-сировинних і паливних ресурсів; впровадження ресурсозберігаючої техніки і технології; широке використання в галузях переробної промисловості вторинної сировини; стабілізація земельного фонду, відновлення родючості землі, рекультивация відпрацьованих кар'єрів тощо; ефективне регулювання лісокористування, збереження рекреаційних ресурсів при розміщенні нових промислових об'єктів.

У сучасних умовах розвитку вітчизняної економіки, коли існує стійка тенденція до зростання цін на більшість видів виробничих ресурсів, зокрема – на енергоносії, важливе значення набуває перехід промислових підприємств України на ресурсозберігаючий тип їх економічного розвитку. Питання підвищення енергоощадності підприємств є надзвичайно актуальним напрямом розвитку дослідження та проектування, який пов'язаний з вичерпанням природних запасів та подорожчанням енергоносіїв.

Цікавість до інформації щодо енергозберігаючих технологій і заходів наростає. Це не дивно, адже від їх впровадження і застосування залежить більш ефективно використання паливно-енергетичних ресурсів та суттєве зниження грошових витрат. Основні напрямки в енергозберігаючих технологіях можна поділити на кілька категорій: економія теплової енергії при виробництві, в транспорті і споживанні; економія електричної енергії; економія води при водозаборі, транспортуванні та споживанні; економія палива у виробництві електричної і теплової енергії; облік води, газу, тепла і електрики; енергоаудит, складання енергетичних паспортів, енергетичні обстеження; поновлювані джерела теплової та електричної енергії. Зростаючі ціни на енергоносії стимулюють економію їх використовувати: створюванні безпаливних установок для виробництва електроенергії, акумулюванні теплової енергії, застосуванні лоджій і балконів, переході на двоставковий тариф при оплаті за теплову енергію, в заміні ламп розжарювання на люмінесцентні та енергозберігаючі лампи, створенні та впровадженні інфрачервоних датчиків руху і присутності, використанні в ЖКГ частотно-регульованих приводів і багатьох інших напрямках. Вектор нашого сьогодення і майбутнього в розвитку і життєдіяльності людини лежить через енергозберігаючі технології.

Досвід розвинених країн світу свідчить про скорочення споживання традиційних та перехід на альтернативні ресурси енергії. Важливим пріоритетом є підвищення ефективності енергозбереження у зв'язку з тим, що Україна належить до енергодефіцитних країн і за рахунок власних джерел задовольняє свої потреби в паливно-енергетичних ресурсах менш ніж на 50%.

В цілому комплексний розвиток усіх напрямів ресурсозбереження дасть змогу сформулювати нову ідеологію господарювання, що базується на економічному використанні наявної ресурсної бази, оптимальному співвідношенні первинних і вторинних ресурсів та маловідходному виробничому циклі.